

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA
SPOŁECZNEGO

DECYZJA NR A1

z dnia 12 czerwca 2009 r.

**w sprawie ustanowienia procedury dialogu i koncyliacji w zakresie ważności dokumentów,
określenia ustawodawstwa właściwego oraz udzielania świadczeń na mocy rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004**

(Tekst mający znaczenie dla EOG oraz dla Umowy między WE a Szwajcarią)

(2010/C 106/01)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW
ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽¹⁾, zgodnie z którym Komisja Administracyjna odpowiada za rozpatrywanie wszelkich spraw administracyjnych lub dotyczących wykładni, wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) nr 883/2004 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego⁽²⁾,

uwzględniając art. 76 ust. 3, ust. 4 akapit drugi i ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 dotyczący obowiązku współpracy między właściwymi władzami i instytucjami państw członkowskich w celu zapewnienia właściwego wykonania rozporządzeń,

uwzględniając art. 5 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący wartości prawnej dokumentów i dowodów potwierdzających stanowiących poświadczenie sytuacji danej osoby,

uwzględniając art. 6 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący tymczasowego stosowania ustawodawstwa oraz tymczasowego przyznawania świadczeń w przypadku rozbieżności opinii między instytucjami lub władzami dwóch lub więcej

państw członkowskich w odniesieniu do określenia mającego zastosowanie ustawodawstwa,

uwzględniając art. 16 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący ustanowienia procedury stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

uwzględniając art. 60 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 dotyczący ustanowienia procedury stosowania art. 68 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednym z kluczowych czynników zapewniających skuteczne funkcjonowanie przepisów wspólnotowych dotyczących koordynacji krajowych systemów zabezpieczenia społecznego jest bliska i efektywna współpraca pomiędzy władzami i instytucjami różnych państw członkowskich.
- (2) Jednym z elementów dobrej współpracy pod rządami rozporządzeń jest wymiana informacji pomiędzy władzami i instytucjami oraz osobami indywidualnymi. Podstawą tej wymiany powinny być zasady: usług publicznych, skuteczności, aktywnej pomocy, szybkiego dostarczania informacji i dostępności.
- (3) Bezwzględne dostarczenie lub wymiana wszystkich informacji koniecznych do stwierdzenia oraz określenia praw i obowiązków zainteresowanej osoby leży w interesie zarówno instytucji i władz, jak i zainteresowanych osób.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 284 z 30.10.2009, s. 1.

- (4) Zasada lojalnej współpracy, ustanowiona także w art. 10 Traktatu, zobowiązuje do dokonywania przez instytucje właściwej oceny faktów mających znaczenie z punktu widzenia stosowania rozporządzeń. W przypadku istnienia wątpliwości co do ważności dokumentu lub poprawności dowodów potwierdzających albo w przypadku rozbieżności opinii między państwami członkowskimi w zakresie ustalenia ustawodawstwa właściwego lub określenia instytucji, która powinna udzielić świadczenia, w interesie osób objętych rozporządzeniem (WE) nr 883/2004 leży osiągnięcie porozumienia przez instytucje lub władze zainteresowanych państw członkowskich w rozsądnym terminie.
- (5) Artykuły 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 przewidują w takich przypadkach zastosowanie procedury concyliacji.
- (6) Przepisy te potwierdzają oraz rozszerzają orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich dotyczące rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 ⁽¹⁾, przewidujące jednolitą procedurę na wypadek sporów pomiędzy państwami członkowskimi w zakresie ważności zaświadczeń o oddelegowaniu, skonsolidowaną w wydanej wcześniej decyzji nr 181 Komisji Administracyjnej Wspólnot Europejskich ds. Zabezpieczenia Społecznego Pracowników Migrujących ⁽²⁾.
- (7) Zarówno art. 5, jak i art. 6 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 przewiduje możliwość skierowania sprawy do Komisji Administracyjnej w przypadku braku możliwości osiągnięcia porozumienia przez zainteresowane instytucje lub władze.
- (8) Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 procedura ta powinna także być stosowana w przypadku rozbieżności opinii między instytucjami lub władzami w odniesieniu do stosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
- (9) Artykuł 60 rozporządzenia (WE) nr 987/2009 zawiera odpowiednie odesłanie do art. 6 tego rozporządzenia w przypadku rozbieżności opinii w odniesieniu do ustawodawstwa właściwego, zgodnie z zasadą pierwszeństwa w dziedzinie świadczeń rodzinnych.
- (10) Podstawą tych przepisów jest art. 76 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, zgodnie z którym w przypadku trudności z wykładnią lub stosowaniem tego rozporządzenia instytucja właściwego państwa członkowskiego lub państwa miejsca zamieszkania kontaktuje się z instytucjami zainteresowanych państw członkowskich, a jeżeli w rozsądnym terminie nie uda się znaleźć rozwiązania, sprawa może zostać skierowana do Komisji Administracyjnej.
- (11) Państwa członkowskie potwierdziły potrzebę ustanowienia jednolitej procedury mającej zastosowanie przed skierowaniem sprawy do Komisji Administracyjnej oraz doprecyzowania roli Komisji Administracyjnej w godzeniu rozbieżnych opinii instytucji w zakresie ustawodawstwa właściwego.
- (12) Podobna procedura została już ustanowiona w licznych dwustronnych porozumieniach pomiędzy państwami członkowskimi. Porozumienia te posłużyły za wzór rozwiązań przyjętych w niniejszej decyzji.
- (13) W celu przyspieszenia procedury zaleca się, aby komunikacja pomiędzy osobami do kontaktu w instytucjach i władzach odbywała się na drodze elektronicznej.

Działając zgodnie z warunkami określonymi w art. 71 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

1. Niniejsza decyzja ustanawia zasady stosowania procedury dialogu i concyliacji, która może być wykorzystywana w następujących przypadkach:
 - a) gdy istnieje wątpliwość co do ważności dokumentu lub prawidłowości dowodów potwierdzających stanowiących poświadczenie sytuacji osoby dla celów stosowania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 lub rozporządzenia (WE) nr 987/2009; albo
 - b) gdy istnieje rozbieżność opinii między państwami członkowskimi w zakresie ustalenia ustawodawstwa właściwego.
2. Procedura dialogu i concyliacji jest stosowana przed skierowaniem sprawy do Komisji Administracyjnej.
3. Niniejsza decyzja jest stosowana bez uszczerbku dla procedur administracyjnych mających zastosowanie na mocy przepisów krajowych zainteresowanych państw członkowskich.
4. W przypadku gdy sprawa jest przedmiotem sądowego lub administracyjnego postępowania odwoławczego na mocy przepisów krajowych państwa członkowskiego instytucji, która wydała przedmiotowy dokument, procedura dialogu i concyliacji musi zostać zawieszona.

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 73.

5. Instytucja lub władza, która wyraża wątpliwość co do ważności dokumentu wydanego przez instytucję lub władzę innego państwa członkowskiego albo która nie zgadza się z (tymczasowym) określeniem ustawodawstwa właściwego, jest dalej zwana instytucją występującą. Instytucja innego państwa członkowskiego jest dalej zwana instytucją wezwaną.

Pierwszy etap procedury dialogu

6. W przypadku wystąpienia jednej z sytuacji, o której mowa w pkt 1, instytucja występująca zwraca się do instytucji wezwanej o niezbędne wyjaśnienia dotyczące jej decyzji oraz, w stosownych przypadkach, o wycofanie lub orzeczenie nieważności danego dokumentu lub o dokonanie przeglądu lub unieważnienie jej decyzji.
7. Instytucja występująca uzasadnia swój wniosek, wskazując na zastosowanie niniejszej decyzji, oraz dostarcza dowodów potwierdzających, stanowiących podstawę jej wniosku. Instytucja ta wskazuje osobę do kontaktu na okres pierwszego etapu procedury dialogu.
8. Instytucja wezwana niezwłocznie potwierdza, poprzez e-mail lub faks, otrzymanie wniosku, najpóźniej w terminie 10 dni roboczych od dnia jego otrzymania. Instytucja ta także wskazuje osobę do kontaktu na okres pierwszego etapu procedury dialogu.
9. W możliwie najkrótszym czasie, najpóźniej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania wniosku, instytucja wezwana informuje instytucję występującą o wyniku przeprowadzonego przez nią dochodzenia.
10. Instytucja wezwana informuje instytucję występującą o potwierdzeniu pierwotnej decyzji, jej uchyleniu lub wycofaniu dokumentu albo stwierdzeniu jego nieważności. Instytucja ta zawiadamia także osobę zainteresowaną oraz, w stosownych przypadkach, jej pracodawcę, o swojej decyzji oraz o procedurach zaskarżenia tej decyzji, przewidzianych w jej prawie krajowym.
11. Jeżeli instytucja wezwana nie może zakończyć dochodzenia w terminie trzech miesięcy z uwagi na złożoność sprawy albo ze względu na fakt, że zweryfikowanie pewnych danych wymaga zaangażowania innej instytucji, może ona przedłużyć termin najdłużej o okres trzech miesięcy. Instytucja wezwana informuje instytucję występującą o przedłużeniu terminu w możliwie najkrótszym czasie, lecz co najmniej tydzień przed upływem pierwszego terminu, uzasadniając opóźnienie oraz podając orientacyjny okres, w jakim dochodzenie zostanie zakończone.
12. W szczególnie wyjątkowych okolicznościach zainteresowane państwa członkowskie mogą zgodzić się na odstąpienie od terminów określonych w pkt 9 i 11, pod warunkiem że odstąpienie to jest uzasadnione oraz proporcjo-

nalne w świetle indywidualnych okoliczności oraz że przedłużenie jest ograniczone w czasie.

Drugi etap procedury dialogu

13. Jeżeli instytucje nie mogą osiągnąć porozumienia w czasie pierwszego etapu procedury dialogu albo jeżeli instytucja wezwana nie może zakończyć dochodzenia w terminie 6 miesięcy od otrzymania wniosku, instytucje zawiadamiają właściwe władze. Każda z instytucji przygotowuje sprawozdanie ze swoich działań.
14. Właściwe władze zainteresowanych państw członkowskich mogą zdecydować o rozpoczęciu drugiego etapu procedury dialogu albo o skierowaniu sprawy bezpośrednio do Komisji Administracyjnej.
15. Jeżeli właściwe władze otworzą drugi etap procedury dialogu, każda z nich wyznacza główną osobę do kontaktu w terminie dwóch tygodni od zawiadomienia przez instytucję. Nie jest konieczne, aby osoby do kontaktu posiadały bezpośrednie kompetencje w przedmiotowej sprawie.
16. Osoby do kontaktu starają się osiągnąć porozumienie w przedmiotowej sprawie w terminie sześciu tygodni po ich wyznaczeniu. Każda osoba do kontaktu przygotowuje sprawozdanie ze swoich działań oraz zawiadamia instytucje o wyniku drugiego etapu procedury dialogu.

Procedura koncyliacji

17. Jeżeli podczas procedury dialogu osiągnięcie porozumienia nie jest możliwe, właściwe władze mogą skierować sprawę do Komisji Administracyjnej. Każda z właściwych władz przygotowuje dla Komisji Administracyjnej informację na temat głównych punktów spornych.
18. Komisja Administracyjna stara się pogodzić rozbieżne opinie w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym skierowano do niej sprawę. Komisja może zdecydować o skierowaniu sprawy do Komisji Pojednawczej, która może zostać powołana na podstawie regulaminu Komisji Administracyjnej.

Przepisy końcowe

19. Państwa członkowskie składają co roku Komisji Administracyjnej sprawozdanie zawierające informacje na temat liczby sporów, do których zastosowanie ma procedura określona w niniejszej decyzji, państw członkowskich biorących udział w postępowaniu, głównych problemów, czasu trwania procedury oraz jej wyniku.
20. Państwa członkowskie składają swoje pierwsze sprawozdanie roczne w terminie trzech miesięcy od zakończenia pierwszego roku stosowania niniejszej decyzji.

21. W terminie trzech miesięcy od otrzymania pierwszych sprawozdań rocznych Komisja Administracyjna dokonuje oceny doświadczeń państw członkowskich w zakresie stosowania niniejszej decyzji, uwzględniając sprawozdania państw członkowskich. Po pierwszym roku Komisja Administracyjna podejmie decyzję co do kontynuowania corocznego składania sprawozdań.
22. Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia wejścia w życie rozporządzenia (WE) nr 987/2009.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej
Gabriela PIKOROVÁ
